

Ophævelse af den ekstraordinære Arbejdsløshed vilde umuliggøre, at der i Fremtiden kunde være en Arbejdsløshed til Stede med Urette, idet man maaske fra Regeringens Side mener, at der i Øjeblikket enten ved Arbejdernes eller ved Arbejdsgivernes Stilling med Urette foreligger en ganske særlig høj Arbejdsløshed.

Det blev bestridt fra den højtærede Ministers Side, at de Ændringer, der er foreslaaet i Reglerne for Ståtens og Kommunernes Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne, skulde kunne bevirke en Forøgelse af Statens og Kommunens Tilskud; men den højtærede Indenrigsminister var samtidig saa elskværdig at sige, at i Virkeligheden kunde ingen vide, om de forskellige Faktorer, der nu betingede, at den højtærede Indenrigsminister eller jeg havde Ret, vilde komme til at foreligge. Med andre Ord, den højtærede Minister erkendte, at man ikke kan vide, hvem der i Virkeligheden har Ret, om det er ham eller mig, og derfor sagde Indenrigsministeren saa: Lad os saa foreløbig gaa ud fra, det er mig. Det er en meget letkøbt Argumentation, en Argumentation, som jeg ikke i hvert Fald helt kan tiltræde.

Jeg tillod mig at omtale den Venstre-Fø, der har været paa Spil. Og denne Fø har ikke blot været paa Spil her, men ogsaa ved de andre Forslag til Nedsækering. Det vil sikkert senere komme frem her i Tinget, med hvilken Yndefuldhed denne lille Fø har svævet rundt. I denne Lov ser man Feens Arbejde deri, at hun har befriet Landbrugets Arbejdsgivere for Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, og det kan jeg for saa vidt hilse med Glæde. Jeg har allerede een Gang sagt, at jeg misunder ikke Landbrugets Arbejdsgivere, at de bliver fritaget, tværtimod, jeg synes, det er udmærket; men jeg kan ikke forstaa, og det tillader jeg mig at understrege overfor den høje Regering, hvorfor man, naar der tales om, at man vil lette Erhvervslivet, kun vil lette til Bunds overfor Landbruget, men ikke overfor hele Industrien. Industrien kan nok faa Lov til at blive lettet, men lettet saa meget som Landbruget gaar dog ikke an. Derfor var det, jeg tillod mig at sige, at Venstres Fø havde været paa Spil.

Min Kritik overfor det Ønske, der er fra Regeringens Side om fortsat at opretholde Arbejdsløshedsfonden, kan ikke fejles til Side ved, at den højtærede Minister paa, jeg vil ikke sige gammel god, men paa gammel pædagogisk Vis siger til mig: Det har nu den lille Peter ikke tænkt rigtig over, for hvis lille Peter havde tænkt lidt mere over Sagen og sat sig lidt mere ind

i den, var der Haab om, at han kunde forstaa de Betragtninger, jeg har gjort gældende, gaa nu hjem og tænk nærmere over det! Det er ikke paa den Maade, man argumenterer, i alt Fald ikke med Virkning. Jeg har gjort gældende, at de tre Opgaver, der var sat Arbejdsløshedsfonden i Fremtiden, er for ringe til at opretholde den, og den højtærede Minister har efter mit Skøn paa ingen Maade afkræftet min Anskuelse. Den højtærede Minister har søgt at fremsætte et enkelt, tilsyneladende tungt vejende Argument om, at det i Virkeligheden var uhyre vanskeligt for Arbejdsløsheds-kasserne at skaffe sig Laan, og derfor vilde det i Fremtiden være gavnligt, hvis man havde en Fond, hvor man vilde kunne laane. Jeg ved meget vel, at det er vanskeligt i Øjeblikket at laane Penge, men det gælder ikke blot Arbejdsløsheds-kasserne, det gælder for alle som Følge af Kreditindskrænkningen. Jeg tror, at selv hvis den højtærede Indenrigsminister vilde henvende sig i Landmandsbanken eller Nationalbanken, vilde han, om han end havde Kreditforeningsobligationer eller Statsobligationer at sætte i Pant, blive mødt med et Nej: Vi laaner ikke, vi har Kreditindskrækning i Øjeblikket. Det forklarer, at det kan have sine Vanskeligheder, selv naar man kommer med saa relativ god Sikkerhed som Fagforeningens Kaution, eventuelt i Tilknytning til Transport paa de senere forfaldne Stats- og Kommunetilskud. Derfor maa jeg bestemt bestride, at Fondens fremtidige Laaneverksamhed kan være et tilstrækkeligt Argument til at opretholde den.

Opretholdelsen vil ogsaa medføre, at man uvægerligt, hver Gang der er Arbejdsløshed, vil forsøge paa ny at faa indført en ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi har alle set, hvorledes det Gang paa Gang er blevet foreslaaet, at den Fond, der eksisterer, skulde anvendes udenfor de oprindelige Forudsætninger. Der har stadig været Tryk paa, nu skulde der laves om, nu skulde der gives en ny Favørstilling til de arbejdsløse. Selve dette at have en Fond er en latent Kilde til fortsatte Forsøg paa at faa ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Gang eller faa den udvidet. Det er ogsaa et Moment, vi tillægger megen Betydning. Hvis der virkelig skal være Alvor i at afskaffe den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa det gøres til Bunds, med den mest vidtgaaende Lettelse for Erhvervslivet. Hertil er endelig endnu en Ting at tilføje. De Formaal, Fondens i Fremtiden skulde have, er saa ringe overfor Arbejderne, at man simpelt hen ikke kan være